

πρέπει ν' ανησυχῆς. Βγά'ε ἀπὸ τὸν νοῦν σου αὐτὴν τὴν κακὴν ἰδέαν. — Μοὶ ἀνεκοίνωσε δὲ ὅτι ἀνόητοί τινες γυναικες τὴν κατετάρραξαν, εἰπούται αὐτὴ ὅτι ἂν τυχὸν ἤθελεν ἐπακολουθήσει δυστύχημα, θὰ ἔρριπτον τὸ παιδίον της εἰς τὴν θάλασσαν καὶ αὐτὴ ἡ ἰδέα τὴν ἀπήλπιζε. Κατόπιν ὁ ἰατρὸς ἠρώτησε μεγαλοφώνως στρεφόμενος πρὸς ἄλλο μέρος : — Καὶ τοῦ λόγου σου πῶς εἶσαι ; — Τότε εἶδον προκύπτουσιν ἀπὸ τοῦ βάλθους κατωτέρως κλίνης τὴν κεφαλὴν ἰσχυροῦ γεροντίου, τὸ ὁποῖον παρὰ τὴν ἐναντίαν προτροπὴν τοῦ ἰατροῦ, ἠθέλησε νὰ ἐξαγάγῃ τὰς κνήμας καὶ νὰ καθήσῃ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς ὀπῆς ἐν ᾗ κατέκειτο. Ἦτο ἐνδεδυμένος. Ἀπήντησε μὲ ἀσθενῆ φωνήν : — Δὲν πηγαίνω ἄσχημα. — Ὁ ἰατρὸς τὸν ἐξήτασε καὶ ἔσεισε τὴν κεφαλὴν. Ἐπασχεν ἐκ σοβαρᾶς πνευμονίας καὶ ἠναγκάσθη νὰ κατακλιθῆ ἀπὸ τὴν δευτέραν μετὰ τὸν ἀπόπλου ἡμέραν. Ἦτο χωρικός ἐκ τῶν πέριξ τοῦ Πινερόλου, μόνος, μετέβαινε δὲ εἰς τὴν Ἀργεντινὴν Δημοκρατίαν πρὸς συνάντησιν τοῦ υἱοῦ του. Τὸν ἠρώτησεν εἰς ποῖον μέρος τῆς Ἀργεντινῆς εὕρισκετο ὁ υἱὸς του· ἀλλὰ τὸ ἠγνόει. Ὁ υἱὸς του αὐτός, ὅστις ἦτο ὁ νεότερος, εἶχε μεταβῆ πρὸ τριετίας εἰς τὴν εἰρημένην χώραν, ἀφίσας τὸν πατέρα του εἰς τὸν οἶκόν του μεθ' ἐνὸς ἄλλου ἀδελφοῦ του, ὅστις ἀπεβίωσε. Τότε ὁ ἐν Ἀμερικῇ ἔγραψεν εἰς τὸν πατέρα του νὰ μεταβῆ πρὸς αὐτόν, ἐξαποστείλας καὶ μίαν ἐπιταγὴν διὰ τὰ ἐξοδα τοῦ ταξειδίου, χωρὶς ὅμως νὰ προσδιορίζῃ ἀκριβῶς καὶ τὴν διέθυνσίν του, διότι ὡς ἐργαζόμενος εἰς τὴν ὁδοποιίαν ἤλλαζε συχνὰ τόπον διαμονῆς. Τοῦ εἶχεν ὅμως ὑποδείξει τὸν τρόπον, δι' οὗ θὰ τὸν ἀνέυρισκν.

Καὶ ταῦτα λέγων ὁ ταλαίπωρος γέρον εἰσήγαγε τὴν λιπόσαρκον χεῖρά του εἰς ἓν ἐσωτερικὸν θυλάκιον καὶ ἐξήγαγε δράκκα χαρτίων ἐφαρμομένων καὶ ρυπαρῶν, ἤρχισε δὲ νὰ τὰ ἐξετάζῃ μὲ χεῖρας τρεμούσας. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀπότομος κίνησις τοῦ ἀτιμοπλοίου τὸν ἐκλόνησε καὶ τὸ φαλακρὸν μέτωπόν του προσέκρουσε κατὰ τῆς ὀροφῆς τῆς κλίνης του. Ἐφερε τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτοῦ διὰ νὰ ἴδῃ μήπως καθημάχθη καὶ ἐπανέλαβε τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐγγράφων, φακέλων διερωγῶτων, χαρτίων πλήρων ἀριθμῶν, ἅτινα ἴσως ἦσαν οἱ τελευταῖοι μετὰ τοῦ κυρίου του λογαριασμοὶ καὶ ἐν οἷς ὑπῆρχον μίᾳ ἀπόδειξις καὶ ἐν μικρῶν ἡμερολόγιον. Τέλος εὗρε μικρὸν χαρτίον συντεθειμένον, ἐφ' οὗ ἦτο γεγραμμένον διὰ χαρκατήρων εὐμεγέθων ἀλλὰ κατεστιγμένων διὰ μελάνης καὶ σχεδὸν δυσαναγνώστων τὸ ὄνομα ἐνὸς χωρίου τῆς ἐπαρχίας Βουένος Ἀῦρες, ἐν ᾗ εἰς τὸν δεῖνα ἀριθμὸν τῆς δεῖνα ἡδοῦ ἔμελλε νὰ εἴρῃ φιλοξενίαν παρὰ τινὶ ἐκ Πεδεμοντίου οἰκογενεῖα, ἐξ ἧς ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἔμελλε νὰ ἔλθῃ νὰ τὸν παραλάβῃ εἰς συμπαιτωρίῳ καὶ τὸν ὠδηγήσῃ εἰς τὸ μέρος, ὅπου εὕρι-

σκετο ὁ υἱὸς του, ὁ Κάρλοσ του. Μὲ αὐτὰς μόνον τὰς πληροφορίας αὐτὸς γέρον, ἀσθενής, ἄπειρος περὶ πάντα, εἶχεν ἀναχωρήσει εἰς Ἀμερικὴν!

— Πολὺ φοβοῦμαι, εἶπεν ὁ ἰατρὸς ἐξερχόμενος, ὅτι ἀνεχώρησε πολὺ ἄργά !

ΕΔΜΟΝΔΟΣ ΔΕ ΑΜΙΤΣΙΣ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ὁ Μάρτης τ' ἄξιο παλκαῖο,
Ἀπριλίης τὸμορφο παιδί
διῶξαν τὸν Γέρο τὸν γουνιάου
μὲ τὸ χιονάτο τὸ μανδύ.

Ἀπ' τὰ γαλάζια τ' ἀκρογιάλια
τὸν ἐμαζέψαν σιγανά,
καὶ τὸν ἐσπρῶξαν γάλι' ἀγάλια
ὡς πίσω ἀπ' τ' ἀψηλὰ βουνά.

Καὶ τώρα γέμισαν οἱ κάμποι
μὲ μύσχους καὶ μὲ φῶς γλυκὸ :
Σὰν πλοῦσια ἐκκλησιὰ τοῦ λάμπει,
σὰν περιβόλι θεϊκὸ.

Καὶ ἔς τοῦ Θεοῦ τὸ περιβόλι,
ἔς τῆς Φύσεως τὴν Ἐκκλησιὰ,
τὰ πάντα ἔχουν τώρα σχολί,
φοροῦν καινούρια φορεσιά.

Εἰς τὰ στριφτά της πλεξουδάκια,
ἔς τὴ μούσχευ τῆς ἀγκαλιὰ
φορεῖ ροδόχρομα φιογκάκια
ἢ ντροπαλὴ τραναφυλλιά.

Καὶ ὁ περιφανὸς ὁ κρόνος
μὲ τὴ λευκὴ του τὴ θωριά
ἐλαμπροφόρεσε κ' ἐκεῖνος,
ὡσὰν λεβέντης τοῦ Μωριά.

Χρυσὴ πλατεῖα τοῦ ἡλίου ἀκτίνα
τὰ δυὸ λουλουδία ζωγραφεῖ :
Δροσιὲς λαμποκοποῦν ἔς τὰ κρῖνα,
δροσιὲς ἔς τοῦ ῥόδου τὴν μορφή.

Τ' ἀνδόνια, ποὺ προτοκυττάζου
δροσολουσμένες λουλουδιὲς—
Τὶ δάκρυα νᾶνε αὐτά, θαυμάζου,
σὲ δυὸ νεοάνοιχτες καρδιὲς !...

Ἀπ' τὰ μυρτόκλαδα προβάλλου,
μὲ τὴν γλυκειὰ τους τὴν φωνὴ
τὴν μυστικὴν Ἀγάπῃ ψάλλου
ποῦ ὅλα τὴν πλάσι συγκινεῖ.

Ὁ Πλάστης ποῦ κρυφαγκαλιάζει
ὅλο τὸν κόσμον μὲ στοργή,
ἀπ' τὴν γλυκάδα ἀναγαλλιάζει
καὶ τὰ παιδάκια του εὐλογεῖ.

Καὶ εἶν' αὐτό, ποῦ τόσα φέρε
ἴσὲ κάθε ἀστέρῳ Του καλά :
Καὶ εἶν' αὐτό τὸ Καλοκαίρι,
ποῦ λάμπει καὶ μούσχοβολᾷ.

Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ